

Sygn. akt IV U 236/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2018 roku w C.

sprawy D. B. i P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym i ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania D. B. i P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 14 grudnia 2017 roku Nr (...)

1. **oddala odwołania;**

2. **zasądza od odwołującej D. B. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

3. **zasądza od odwołującego P. B. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 236/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 grudnia 2016 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że P. B.:

- nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) D. B. z siedzibą w C.,

- podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej (...) D. B. z siedzibą w C.

oraz ustalił dla w/w podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia za okres od lutego 2012 roku do lipca 2016 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 30 września 2002 roku płatnik składek D. B. (...) zawarł z P. B. umowę o pracę na czas nieokreślony, na mocy której pracownik miał wykonywać pracę na stanowisku dyrektora handlowego, w wymiarze 1/4 etatu, za wynagrodzeniem

w kwocie 190,00 zł miesięcznie brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano ul. (...) w C.. Z tytułu zawarcia powyższej umowy P. B. od dnia 1 października 2002 roku pozostaje zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w charakterze pracownika. P. B. zajmuje się reprezentacją firmy na spotkaniach z klientami, podpisywaniem umów u klientów, przy czym nikt nie sprawuje nadzoru nad jego pracą oraz trudno jest określić jej godziny. D. B. i P. B. posiadają różne adresy zamieszkania, jednak nie są rozwiedzeni ani nie pozostają w separacji oraz nie mają rozdzielności majątkowej. W ocenie organu rentowego P. B. w okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku współpracował ze swoją małżonką D. B. przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. O statusie osoby współpracującej decyduje bowiem współpraca przy prowadzeniu działalności gospodarczej oraz ścisła więź rodzinna z osobą prowadzącą działalność gospodarczą. Osoby współpracujące to członkowie najbliższej rodziny, pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, przyczyniający się do prowadzenia działalności, działający na rzecz osoby prowadzącej działalność. W dalszej kolejności organ rentowy powołał się na treść przepisu art. 23 k.r.o., zgodnie z którym małżonkowie są zobowiązani do wzajemnej pomocy i wskazał, że sam fakt zawarcia związku małżeńskiego powoduje, że oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił i możliwości, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny. Jeżeli nie orzeczono rozwodu lub separacji, to uzasadnione jest domniemanie, że małżonkowie nadal prowadzą wspólnie gospodarstwo domowe, co charakteryzuje się m.in. stałym udziałem i wzajemną ścisłą współpracą w załatwianiu codziennych spraw związanych z prowadzeniem domu i zaspokajaniem potrzeb poszczególnych członków rodziny. Natomiast obowiązujący w danym związku małżeńskim ustrój majątkowy determinuje wyłącznie sposób finansowania potrzeb rodziny oraz granice pomiędzy wspólnym i odrębnym majątkiem małżonków.

Odwołania od powyższej decyzji wnieśli D. B. (...) w C. i P. B., zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 11 i ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, przez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na bezpodstawnym uznaniu, że P. B. spełnia przesłanki uznania go za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność i zastosowaniu zasad wymiaru składek właściwych dla takiej osoby zamiast dla pracownika;
2. naruszenie przepisów postępowania, tj.
 - a. art. 6 i 7 k.p.a. przez niewywiązanie się z obowiązku ustalenia prawdy obiektywnej i uwzględnienia również okoliczności faktycznych niekorzystnych dla organu;
 - b. art. 77 § 1 k.p.a. przez oparcie się przy wydawaniu rozstrzygnięcia w sprawie na części, a nie całości zgromadzonego materiału dowodowego;
 - c. art. 107 § 3 k.p.a. przez brak przedstawienia w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przesłanek, w oparciu o które organ sformułował zawarte w niej wnioski.

Wskazując na powyższe zarzuty odwołujący wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie na ich rzecz od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołujący wskazali, że z przepisu art. 8 ust. 11 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że osobą współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność jest osoba, która:

1. należy do kręgu osób wymienionych w tym przepisie (małżonek, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodzice, macocha i ojczym oraz osoby przysposabiające);

2. pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność;
3. współpracuje przy prowadzeniu tej działalności.

W przypadku gdy nie jest spełniony choćby jeden z powyższych warunków, brak jest podstaw do zakwalifikowania danej osoby jako osoby współpracującej z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej.

Zdaniem odwoływających, wbrew twierdzeniom organu rentowego, P. B. nie spełnia przynajmniej jednego z w/w warunków, gdyż nie pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. Faktycznie D. B. zamieszkuje w C., zaś P. B. w W., co uniemożliwia ścisłą, stałą współpracę w załatwianiu codziennych spraw związanych z prowadzeniem domu. Nadto P. B. nie partycypuje w kosztach utrzymania domu, w którym mieszka D. B., zaś ta nie ponosi w żadnym stopniu kosztów utrzymania lokalu w W., w którym mieszka P. B.. Zdaniem odwoływających powyższe okoliczności wykluczają wysnuęcie wniosku, że prowadzą oni wspólne gospodarstwo domowe, a to z kolei oznacza, że nie jest możliwe uznanie P. B. za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie od odwoływających na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

D. B. od dnia 10 czerwca 1994 roku prowadzi na własny rachunek pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w C. przy ul. (...) lok. (...) Na potrzeby prowadzonej działalności (biuro) w/w przeznaczyła część pomieszczeń budynku mieszkalnego. Jako dodatkowe miejsce wykonywania działalności wskazano W., ul. (...) lok. (...), ten sam adres wskazując równocześnie jako adres do korespondencji. Jako pełnomocnika przedsiębiorcy wskazano P. B. z adresem dla doręczeń w W., ul. (...) lok. (...) zaś jako przedmiot działalności przedsiębiorstwa pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, przy czym faktycznie firma (...) zajmuje się dostawami sprzętu komputerowego, doradztwem serwisowym, logistyką serwisową, dostawami Internetu, konsultacjami w zakresie zamówień publicznych itp.

W dniu 30 września 2002 roku D. B. (...) w C. zawarła z P. B. umowę o pracę na czas nieokreślony, na mocy której miał on wykonywać pracę na stanowisku

dyrektora handlowego,

w wymiarze 1/4 etatu, za wynagrodzeniem w kwocie 190,00 zł miesięcznie brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano ul. (...) w C..

Z tytułu zawarcia w/w umowy P. B. od dnia 1 października 2002 roku pozostaje zgłoszony do obowiązkowych społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i chorobowego.

Aneksem z dnia 30 grudnia 2002 roku wynagrodzenie P. B. zostało podniesione do kwoty 200,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2003 roku do kwoty 206,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2004 roku do kwoty 215,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2005 roku do kwoty 225,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2006 roku do kwoty 234,00 zł, aneksem

z dnia 30 grudnia 2007 roku do kwoty 563,00 zł – z równoczesną zmianą wymiaru czasu pracy na 1/2 etatu, aneksem z dnia 30 grudnia 2008 roku do kwoty 638,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2009 roku do kwoty 658,50 zł, aneksem

z dnia 30 grudnia 2010 roku do kwoty 693,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2011 roku do kwoty 750,00 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2012 roku do kwoty 400,00 zł – z równoczesną zmianą wymiaru czasu pracy na 1/4 etatu, aneksem z dnia 30 grudnia 2013 roku do kwoty 420,00 zł miesięcznie, aneksem

z dnia 30 grudnia 2014 roku do kwoty 437,50 zł miesięcznie, aneksem z dnia 30 grudnia 2015 roku do kwoty 462,50 zł, aneksem z dnia 30 grudnia 2016 roku do kwoty 500,00 zł miesięcznie.

W aneksach z dnia 30 grudnia 2014 roku, 30 grudnia 2015 roku i 30 grudnia 2016 roku jako miejsce zamieszkania P. B. wskazywano ul. (...) w C..

W aktach osobowych P. B. znajduje się kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie, datowany na dzień 1 sierpnia 2003 roku, przy czym data w zakresie roku nosi wyraźne ślady manipulacji, w którego treści znajduje się informacja o ukończeniu przez w/w w 2007 roku studiów podyplomowych w Wyższej Szkole (...) w W..

W dniu 4 lipca 2014 roku D. B. (...) w C. zawarła z G. B. umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 7 lipca 2014 roku, na mocy której pracownik miał wykonywać pracę na stanowisku technika spedytora ds. serwisu, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem w kwocie 1.700,00 zł brutto miesięcznie. Kolejnymi aneksami wysokość umówionego wynagrodzenia za pracę podnoszona była do kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym roku kalendarzowym. W/w wykonuje pracę w siedzibie firmy przy ul. (...), gdzie zajmuje się odbieraniem telefonów od klientów zgłaszających usterki Internetu i komputerów, przygotowuje dokumentację przetargową itp.

Według stanu na dzień 21 maja 2017 roku, w przedsiębiorstwie (...) zatrudnieni byli P. B. na stanowisku dyrektora handlowego oraz G. B. na stanowisku technika spedytora ds. serwisu, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem w kwocie 2.000,00 zł miesięcznie. Nadto do lutego 2011 roku w firmie odwołującej zatrudniony był R. B. (brat cioteczny P. B.) na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży samochodów.

(v. akta osobowe P. B., wypis z CEIDG – akta ZUS)

W dniu 18 października 2012 roku do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., ul. (...), której większościowym wspólnikiem pozostaje P. B., posiadający 91 udziałów o łącznej wartości 4.550,00 zł (91% udziałów). Pozostałe udziały w spółce (9%) posiada D. B.. Zarząd spółki (...) jest jednoosobowy i składa się tylko z Prezesa Zarządu, w osobie E. B. (córka D. i P. B.). Przeważającym przedmiotem działalności spółki jest sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana.

W dniu 28 marca 2013 roku (...) sp. z o.o. w W., reprezentowana przez P. B. – pełnomocnika ustanowionego uchwałą wspólników (zleceniodawca), zawarła z P. B. (zleceniobiorca) umowę zlecenia, na mocy której zleceniobiorca zobowiązał się do bieżącego zarządzania spółką w celu osiągnięcia optymalnych wyników gospodarczych; kierowania pracami spółki; opracowywania oraz przedkładania do akceptacji przed Zgromadzeniem Wspólników wyników realizacji planów rocznych oraz planów na kolejny rok w terminach do 31 grudnia każdego roku. Umowa została zwarta na okres od 2 kwietnia 2013 roku do 31 marca 2015 roku, a wynagrodzenie P. B. ustalono na kwotę 400,00 zł brutto miesięcznie.

W dniu 30 marca 2015 roku (...) sp. z o.o. w W., reprezentowana przez P. B. (zleceniodawca), zawarła z P. B. – pełnomocnikiem ustanowionym uchwałą wspólników (zleceniobiorca) umowę zlecenia, na mocy której zleceniobiorca zobowiązał się do bieżącego zarządzania spółką w celu osiągnięcia optymalnych wyników gospodarczych; kierowania pracami spółki; opracowywania oraz przedkładania do akceptacji przed Zgromadzeniem Wspólników wyników realizacji planów rocznych oraz planów na kolejny rok w terminach do 31 grudnia każdego roku. Umowa została zwarta na okres od 1 kwietnia 2015 roku do 31 marca 2017 roku, a wynagrodzenie P. B. ustalono na kwotę 400,00 zł brutto miesięcznie.

W dniu 26 lipca 2017 roku (...) sp. z o.o. w W., reprezentowana przez Prezesa Zarządu E. B., zawarła z D. B. umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 sierpnia 2017 roku, na mocy której pracownik miał wykonywać pracę na stanowisku dyrektora ds. przetargów, w wymiarze pełnego etatu, za wynagrodzeniem w kwocie 2.000,00 zł brutto miesięcznie.

(v. odpis z KRS-u k. 33, umowy zlecenia k. 192-195 i akt ZUS, akta osobowe D. B., wyjaśnienia P. B. k. 68verte-70)

W dniu 14 listopada 2012 roku do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W., ul. (...) lok.(...), której współnikami są komplementariusz (...) sp. z o.o. w W. (1% udziałów) i komandytariusz J. D. – ojciec D. B. (99% udziałów), który wniósł do spółki wkład pieniężny w kwocie 2.000,00 zł, a wysokość jego sumy komandytowej wynosi 5.000,00 zł. Prawo do reprezentowania spółki przysługuje wyłącznie (...) sp. z o.o. w W. i wykonywane jest przez E. B. – Prezesa Zarządu w/w spółki. Przeważającym przedmiotem działalności spółki jest sprzedaż hurtowa komputerów, urządzeń peryferyjnych i oprogramowania.

W dniu 28 marca 2013 roku (...) sp. z o.o. sp. k. w W., reprezentowana przez Prezesa Zarządu P. B., zawarła z D. B. umowę o pracę na czas określony od 2 kwietnia 2013 roku do 31 marca 2015 roku, na mocy której pracownik miał wykonywać pracę na stanowisku dyrektora ds. przetargów, w wymiarze 1/2 etatu, za wynagrodzeniem w kwocie 1.600,00 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano W., ul. (...).

Aneksem z dnia 30 grudnia 2013 roku wynagrodzenie D. B. zostało podwyższone do kwoty 1.680,00 zł miesięcznie, a następnie aneksem z dnia 30 października 2014 roku jej wymiar czasu pracy został zwiększony do pełnego etatu. Aneksem z dnia 30 grudnia 2014 roku wynagrodzenie D. B. zostało podwyższone do kwoty 1.750,00 zł miesięcznie.

W dniu 30 marca 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. w W., reprezentowana przez Prezesa Zarządu P. B., zawarła z D. B. umowę o pracę na czas określony od 1 kwietnia 2015 roku do 31 marca 2017 roku, na mocy której pracownik miał wykonywać pracę na stanowisku dyrektora ds. przetargów, w wymiarze pełnego etatu, za wynagrodzeniem w kwocie 1.750,00 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano C..

Aneksem z dnia 30 grudnia 2015 roku wynagrodzenie D. B. zostało podwyższone do kwoty 1.850,00 zł miesięcznie, a następnie aneksem z dnia 30 grudnia 2016 roku do kwoty 2.000,00 zł miesięcznie.

W dniu 31 marca 2017 roku (...) sp. z o.o. sp. k. w W., reprezentowana przez Prezesa Zarządu E. B., zawarła z D. B. umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 kwietnia 2017 roku, na mocy której pracownik miał wykonywać pracę na stanowisku dyrektora ds. przetargów, w wymiarze pełnego etatu, za wynagrodzeniem w kwocie 2.000,00 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano C..

Powyższa umowa została rozwiązana z dniem 31 lipca 2017 roku, na mocy wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę.

(v. odpis z KRS-u k. 55-57, akta osobowe D. B.)

W okresie od 1 lutego 2010 roku do 9 lutego 2012 roku P. B. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w R. na stanowisku handlowca, w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio za wynagrodzeniem w kwocie 1.500,00 zł miesięcznie i w całym okresie zatrudnienia pozostawał z tego tytułu zgłoszony do ubezpieczeń społecznych.

(v. kopia akt osobowych k. 60)

W roku podatkowym 2012 D. B. uzyskała łączny dochód w kwocie 37.758,96 zł, w tym 28.310,80 zł z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W roku podatkowym 2013 D. B. uzyskała łączny dochód w kwocie 153.401,72 zł, w tym 130.080,94 zł z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W roku podatkowym 2014 D. B. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskała dochód w kwocie 207.259,49 zł, zaś z innych źródeł dochód w kwocie 23.989,72 zł.

W roku podatkowym 2015 D. B. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskała dochód w kwocie 432.544,26 zł, zaś z innych źródeł dochód w kwocie 37.397,50 zł.

W roku podatkowym 2016 D. B. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej uzyskała dochód w kwocie 71.111,35 zł, zaś z innych źródeł dochód w kwocie 28.341,06 zł.

W roku podatkowym 2012 P. B. osiągnął dochód w kwocie 10.162,24 zł.

W roku podatkowym 2013 P. B. osiągnął dochód w kwocie 24.000,00 zł z tytułu najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze oraz dochód z tytułu umowy o pracę w kwocie 3.465,00 zł i z tytułu umowy zlecenia w kwocie 2.961,09 zł.

W roku podatkowym 2014 P. B. osiągnął dochód w łącznej kwocie 11.653,12 zł, w tym wynagrodzenie za pracę 3.705,00 zł, wynagrodzenie z umowy zlecenia 3.9048,12 zł i dochód z najmu 4.000,00 zł.

W roku podatkowym 2015 P. B. osiągnął dochód w łącznej kwocie 7.863,12 zł, w tym wynagrodzenie za pracę 3.915,00 zł i wynagrodzenie z umowy zlecenia 3.948,12 zł.

W roku podatkowym 2016 P. B. osiągnął dochód w łącznej kwocie 7.763,50 zł, w tym wynagrodzenie za pracę 3.849,42 zł i wynagrodzenie z umowy zlecenia 3.914,08 zł.

Za lata 2012-2013 małżonkowie B. rozliczyli się łącznie.

(v. zeznania podatkowe w załącznikach do akt sprawy oraz k. 141-161 i k. 178-184 akt ZUS)

W dniu 6 czerwca 2000 roku P. B. nabył na zasadach wspólności ustawowej jego i jego małżonki D. B. od B. i Z. małżonków W. za kwotę 134.230,00 zł udział wynoszący 6282/921200 części w prawie użytkowania wieczystego gruntu stanowiącego działkę nr (...) o obszarze 0,9212 ha, położoną w W., w dzielnicy M., przy ulicy (...), oddaną w użytkowanie wieczyste do dnia 9 października 2089 roku i przeznaczoną pod zabudowę domem mieszkalnym i zespołem ogrodniczo-szklarniowym, dla której przez Sąd Rejonowy dla W. M. prowadzona jest księga wieczysta nr KW (...).

W dniu 6 czerwca 2000 roku P. i Z. małżonkowie W. przenieśli na P. i D. małżonków B. prawa i obowiązki wynikające z umowy inwestycyjnej zawartej w dniu 28 czerwca 1996 roku z (...) sp. z o.o. w W., dotyczącej wybudowania na nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) o obszarze 0,9212 ha, położoną w W., w dzielnicy M., przy ulicy (...), dla której przez Sąd Rejonowy dla W. M. prowadzona jest księga wieczysta nr KW (...), lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...), a administracyjnym(...).

W dniu 31 lipca 2002 roku P. B. nabył na zasadach wspólności ustawowej jego i jego małżonki D. B. od B. i Z. małżonków W. za kwotę 137.000,00 zł udział wynoszący (...) części we współużytkowaniu wieczystym gruntu stanowiącego działkę nr (...) o obszarze 0,9212 ha, położoną w W., w dzielnicy M., przy ulicy (...), oddaną w użytkowanie wieczyste do dnia 9 października 2089 roku i przeznaczoną pod zabudowę domem mieszkalnym i zespołem ogrodniczo-szklarniowym, dla której przez Sąd Rejonowy dla Warszawy M. prowadzona jest księga wieczysta nr KW (...).

(v. akty notarialne k. 39-48)

W dniu 13 grudnia 2005 roku P. i D. małżonkowie B. nabyli od B. P., działającej w imieniu własnym oraz swojego męża R. P.

i K. G., działającego w imieniu własnym oraz swojej małżonki D. G. udziały wynoszące po 1/2 części we własności działki nr (...)

o obszarze 1.446 m² położonej we wsi Ż. w gminie (...) za cenę 9.000,00 zł.

Małżonkowie B. oświadczyli, że powyższego nabycia dokonali na zasadach wspólności ustawowej.

(v. akt notarialny z dnia 13 grudnia 2005 roku k. 111-114)

W dniu 21 października 2015 roku D. B., działająca w imieniu (...) sp. z o.o. sp. k. w W.:

- sprzedała P. B., D. B. i J. D. nieruchomość stanowiącą działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1964 ha, powstałą w wyniku podziału nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...), objętą księgą wieczystą (...), w tym 17/18 całości P. B. i D. B. za kwotę 471.693,00 zł i 1/18 całości J. D., za kwotę 27.747,00 zł;
- sprzedała J. D. nieruchomość stanowiącą działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,2167 ha, powstałą w wyniku podziału nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...), objętą księgą wieczystą (...), za kwotę 550.805,00 zł;
- sprzedała udział wynoszący 1/20 część nieruchomości stanowiącej działki gruntu oznaczone nr ewidencyjnymi (...), (...), (...), (...) oraz (...) o łącznym obszarze wynoszącym 2.695 m⁽²⁾, objętej księgą wieczystą (...) w równych częściach, tj. po 1/40 P. i D. małżonkom B. oraz J. D. za łączną cenę w kwocie 200,00 zł, tj. po 100,00 zł za każdy z udziałów.

Małżonkowie P. i D. B. oświadczyli, że powyższego nabycia dokonali do ich majątku wspólnego, albowiem pozostają w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustawowy ustrój majątkowy nie zmieniony żadną umową ani orzeczeniem sądu.

W treści aktu notarialnego jako adres do doręczeń D. B. wskazała ul. (...) lok. (...) w W.. Taki sam adres dla doręczeń wskazał P. B., przy czym we wcześniejszej części aktu oboje jako adres zamieszkania wskazali ul. (...) w C..

(v. akt notarialny z dnia 21 października 2015 roku k. 102-110)

P. i D. B. są małżeństwem od 1993 roku i posiadają dwójkę wspólnych dzieci, tj. E. B. (22 lata) i I. B. (19 lat). W 2000 roku P. B. przeprowadził się z C. do W., gdzie zamieszkał przy ul. (...) w lokalu mieszkalnym o powierzchni 70 m². W październiku 2012 roku P. B. założył spółkę z o.o. (...), jako jej siedzibę wskazując swój adres zamieszkania. Następnie zawiązana została spółka (...) sp. z o.o. sp. k., której współnikami zostali (...) sp. z o.o. (komplementariusz) i J. D. (komandytariusz). U podstaw założenia w/w spółek legła chęć zabezpieczenia kwestii odpowiedzialności majątkowej z tytułu dużych przetargów, w których brała udział D. B. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz chęć poprawy wizerunku w oczach kontrahentów, którzy większe zaufanie mają do spółek niż osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek. (...) sp. z o.o. nigdy nie prowadziła działalności na własny rachunek, ponieważ istocie zawiązana została wyłącznie do zarządzenia (...) sp. z o.o. sp. k.

Obecnie P. B. zamieszkuje w W. przy ul. (...), w domu jednorodzinnym o powierzchni 200 m², posadowionym na działce o powierzchni 4.000 m², którego miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1.500,00 zł miesięcznie. Na dochody P. B. składają się wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w firmie (...) w kwocie 500,00 zł brutto miesięcznie, wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia zawartej z (...) sp. z o.o. w kwocie 300,00 zł netto miesięcznie oraz kwota 12.000,00 zł rocznie z tytułu wynajmu nośników reklam (billbordów).

Wszystkie koszty utrzymania domu przy ul. (...) w W. ponosi D. B., która utrzymuje również córki małżonków B. zamieszkujące w tym domu.

P. B. użytkuje samochód osobowy marki P. (...) rocznik 2011, który jest współwłasnością jego i I. B..

Działkę przy ul. (...) strony zakupiły w 2014 roku, środki na ten cel pozyskując z kredytu zaciągniętego przez D. B. za zgodą małżonka.

Na rzecz firmy (...) P. B. wykonuje wszystkie te czynności, które z uwagi na stan zdrowia trudno jest wykonywać jego małżonce. W szczególności jeździ on do klientów oraz zajmuje się kwestiami technicznymi związanymi z informatyką przy przygotowywaniu ofert przetargowych, w tym specyfikacją techniczną komputerów i cenami zakupu. Cała działalność firmy (...) opiera się na zamówieniach uzyskanych w przetargach, których wartość średnio wynosi około 300.000,00 zł, stąd też nie posiada ona żadnych magazynów, zaś protokoły odbioru najczęściej podpisywane są zdalnie. Jeśli zdarzało się, że zamawiający wymagał wniesienia sprzętu czy jego instalacji, to wtedy doraźnie zatrudniani byli podwykonawcy do wykonania tej czynności.

Obsługę księgową firmy (...) prowadzi zewnętrzna firma – do kwietnia 2017 roku firma (...), a obecnie firma (...) z C., która zajmuje się również obsługą rachunkową obu spółek (...).

W dniu 11 września 2017 roku, tj. w czasie trwania niniejszej sprawy, strony notarialnie ustanowiły rozdzielną majątkową, przy czym D. B. posiada pełnomocnictwo do rachunku bankowego P. B. w (...) S.A., zaś on posiada pełnomocnictwo do jej rachunku bankowego w (...) Banku (...).

D. i P. B. są współwłaścicielami mieszkania położonego przy ul. (...) w W., które użyczyli bezpłatnie swojej córce E., która z kolei wynajmuje jej osobom trzecim. Nadto małżonkowie B. są współwłaścicielami zakupionej w 2010 roku działki rekreacyjnej położonej poza W.. P. B. nie jest właścicielem ani współwłaścicielem nieruchomości przy ul. (...) w C..

(v. akt notarialny z dnia 11 września 2017 roku k. 129, wyjaśnienia P. B. k. 68verte-70)

Córki stron do szkół podstawowych i średnich uczęszczały w W., a czesne za naukę w tych szkołach regulowała D. B.. W tym czasie E. i I. B. zamieszkiwały w W. przy ul. (...). Decyzję w zakresie szkół, do których miały uczęszczać ich córki małżonkowie B. podjęli wspólnie, podobnie jak wspólnie podejmowali wszystkie decyzje w zakresie zakupów nieruchomości.

(wyjaśnienia D. B. k. 169 verte-171)

Składając wyjaśnienia w organie rentowym D. B. wskazała między innymi, że jej małżonek wychowuje i utrzymuje ich wspólne dzieci oraz nie ingeruje w koszty utrzymania jej domu (v. k. 20 verte akt ZUS). Powyższe P. B. i D. B. potwierdzili w treści odwołań od zaskarżonej decyzji, podnosząc dodatkowo, że D. B. w żadnym stopniu nie ponosi kosztów utrzymania lokalu w W., w którym zamieszkuje P. B. (v. strona 6. obu odwołań).

Zgodnie z danymi z Systemu PESEL2-SAD, na dzień 16 maja 2017 roku stałym miejscem pobytu P. B. od dnia 3 marca 1995 roku jest C., ul. (...). Ten sam adres jest od dnia 6 września 1972 roku miejscem stałego pobytu D. B..

(v. zaświadczenia z Systemu PESEL2-SAD k. 27-30)

W dniu 20 września 2017 roku D. B. osobiście odebrała w Delegaturze Biura Administracji i Spraw Obywatelskich w dzielnicy W. w W. dowód osobisty.

(v. formularz odbioru dowodu osobistego k.183)

W dniu 3 marca 2011 roku D. B. przebywała na Oddziale Klinicznym (...) Szpitala (...) w W..

(v. karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 4 marca 2011 roku k. 130)

D. B. nie jest i co najmniej od 2007 roku (od daty utworzenia systemu komputerowego) nie była pacjentką Zakładu Usług (...)

i innych (...) sp. z o.o. w C.. Podobnie w/w nie leczyła się w Prywatnym Gabinetcie (...)lek. med. J. K.

w C., a tylko jednorazowo skorzystała z jego usług w dniu 27 września 2014 roku, celem uzyskania zaświadczenia o zdolności do prowadzenia samochodu osobowego.

(v. pismo Zakładu Usług (...) sp. z o.o.
w C. k. 132, pismo J. K. k. 176)

W okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku na terenie województwa (...) nie zarejestrowano świadczeń zdrowotnych udzielonych D. B. – usługi takie zarejestrowano na terenie województwa (...) w kwietniu i wrześniu 2012 roku, listopadzie 2013 roku oraz maju, sierpniu i wrześniu 2015 roku, przy czym powyższe nie uwzględnia świadczeń zrealizowanych w ramach podstawowej opieki zdrowotnej.

(v. pismo (...) Oddziału Wojewódzkiego NFZ w K. k. 187-188)

W dniu 31 sierpnia 2004 roku D. B. złożyła deklarację do lekarza rodzinnego w Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Lecznictwa (...) w W., przy ul. (...).

(v. pismo (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) w K. k. 204-205)

W dniu 13 listopada 2013 roku D. B. złożyła w Szpitalu (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w W. upoważnienie dla P. B., zamieszkałego

w W., ul. (...), do otrzymywania informacji o stanie jej zdrowia i udzielonych świadczeniach zdrowotnych, otrzymania dokumentacji medycznej,

w tym w przypadku zgonu oraz otrzymania wyniku badań cytologicznych.

W dniu 4 sierpnia 2015 roku D. B. złożyła w Poradni (...) Szpitala (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w W. upoważnienie P. B. do otrzymywania informacji na temat jej stanu zdrowia i udzielonych świadczeniach oraz otrzymywania dokumentacji medycznej, w tym w przypadku zgonu, przy czym jako swój adres zamieszkania odwołująca wskazała W.-M. ul. (...).

(v. pismo Szpitala (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w W. k. 209-211)

Od dnia 11 maja 2016 roku D. B. regularnie korzysta z porad psychiatry w Niepublicznym (...) Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...)w W..

(v. dokumentacja medyczna k. 224-227)

W okresie od stycznia 2012 roku P. B. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w firmie (...). D. B. w okresie od stycznia 2012 roku do marca 2013 roku podlegała ubezpieczeniom społecznym

z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, w okresie od kwietnia 2013 roku do lipca 2017 roku z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. sp. k.

w W. a od sierpnia 2017 roku podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w W..

(v. pismo procesowe ZUS k. 77-82)

W 2013 roku D. B. uzyskała z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwoty 37.720,00 zł i 14.930,00 zł tytułem dofinansowania w ramach likwidacji barier architektonicznych w budynku mieszkalnym położonym przy ul (...) w C..

(v. dokumentacja MOPS k. 117-118)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2017 roku poz. 1778 ze zm.) – dalej zwanej ustawą systemową, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art. 11 ust. 2 ustawy systemowej, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10.

Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1).

W myśl art. 13 pkt 5 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne współpracujące z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia do dnia zakończenia tej współpracy.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w spornym okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku P. B. pozostawał zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek oraz że zostały z tego tytułu opłacone za niego należne składki na ubezpieczenia społeczne. Powyższe nie przesądza jednak kategorycznie o tym, że w/w w rzeczywistości nie był w tym czasie osobą współpracującą w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i o ile będzie to uzasadniał zgromadzony materiał dowodowy, co do zasady możliwe jest poczynienie przez organ rentowy odmiennych ustaleń w tym zakresie i wydanie decyzji wyłączającej P. B. z ubezpieczeń społecznych jako pracownika i obejmującej go tymi ubezpieczeniami jako osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą z mocą wsteczną. Należy również zwrócić uwagę, że samo ustalenie w przedmiocie podlegania lub nie podlegania ubezpieczeniom społecznym przez danego ubezpieczonego nie podlega przedawnieniu.

Zgodnie z art. 8 ust. 11 ustawy systemowej, za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

W brzmienia powyższego przepisu można zatem wyodrębnić trzy przesłanki, które stanowią o możliwości uznania danego ubezpieczonego za osobę współpracującą. Są to:

1. przynależność do kręgu osób enumeratywnie wymienionych w tym przepisie;
2. pozostawanie we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność;
3. współpraca przy prowadzeniu tej działalności.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie i doktrynie poglądem, za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej należy uznać taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy przez małżonka, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny małżonków dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu, jaki zapewnia ich współdziałanie przy tym przedsięwzięciu (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2008 roku, II UK 286/07, OSNP 2009/17-18/241). Aby dany ubezpieczony mógł zostać uznany za osobę współpracującą z osobą prowadzącą na własny rachunek pozarolniczą działalność gospodarczą, jego działania muszą się cechować tymi samymi przymiotami, co działalność osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, tj. muszą mieć charakter stały, regularny, powtarzalny, mieć bezpośredni związek z przedmiotem działalności gospodarczej oraz w istotny sposób wpływać na jej wyniki gospodarcze.

W niniejszej sprawie niesporne jest, że P. B. jest mężem D. B. prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w C., a zatem spełnia pierwszy z w/w warunków.

Podobnie zdaniem Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że rozmiar, stałość, regularność i faktyczny charakter czynności podejmowanych przez P. B. w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez jego małżonkę D. B. pozwala na uznanie go za osobę współpracującą w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej. Działalność P. B. w spornym okresie charakteryzowała się bowiem tymi samymi przymiotami, co działalność osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą. W całym spornym okresie P. B. codziennie, choć przez niemożliwy do precyzyjnego ustalenia czas, zajmował się sprawami firmy (...), w szczególności bezpośrednio i przy użyciu środków komunikacji na odległość kontaktował się z kontrahentami firmy, zajmował się kwestiami technicznymi związanymi z informatyką przy przygotowywaniu ofert przetargowych, w tym specyfikacją techniczną komputerów i cenami zakupu. Zwraca przy tym uwagę fakt, że D. i P. B. ściśle współpracują ze sobą

w znacznie szerszym zakresie, niż tylko w ramach prowadzonej przez odwołującą firmie (...). Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego,

w październiku 2012 roku P. B. założył spółkę z o.o. (...), a następnie zawiązana została spółka (...) sp. z o.o. sp. k., której współnikami zostali (...) sp. z o.o. (komplementariusz) i J. D. (komandytariusz), przy czym przyczyną założenia obu w/w spółek była chęć zabezpieczenia kwestii odpowiedzialności majątkowej z tytułu dużych przetargów, w których brała udział D. B. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz chęć poprawy wizerunku w oczach kontrahentów, którzy większe zaufanie mają do spółek niż osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek. Co więcej, w okresie od 2 kwietnia 2013 roku do 31 lipca 2017 roku D. B. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. sp. k. w W. na stanowisku dyrektora ds. przetargów. Z powyższego wynika, że odwołujący całość swojej działalności zarobkowej prowadzą wspólnie, w sposób skoordynowany i z góry zaplanowany,

w razie potrzeby przy dodatkowym formalnym udziale innych członków rodziny, tj. ich córki E. B. i ojca ubezpieczonej J. D.. W konsekwencji mając na uwadze faktyczny zakres działań podejmowanych P. B. w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez jego małżonkę, spełnia on kryteria uznania go za osobę współpracującą w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej.

W konsekwencji powyższego kwestia sporna sprowadza się w niniejszej sprawie do ustalenia, czy w okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku P. B. pozostawał we wspólnym gospodarstwie domowym z D. B..

Na wstępie należy zauważyć, że dla rozstrzygnięcia powyższej kwestii nie ma decydującego znaczenia fakt, że formalnie małżonkowie B. zameldowani są

w innych miejscach, tj. D. B. w C., a P. B.

w W.. Istotne jest jedynie to, czy nawet wbrew formalnemu meldunkowi, w/w faktycznie prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, przy czym ustalenia takiego nie wyklucza fakt, że w krótkich okresach czasu małżonkowie zamieszkują oddzielnie. Warto w tym miejscu nadmienić, że zgodnie z danymi z Systemu PESEL2-SAD, na dzień 16 maja 2017 roku stałym miejscem pobytu P. B. od dnia 3 marca 1995 roku jest C., ul. (...). Powyższe, przy niespornej w niniejszej sprawie okoliczności, że od 2000 roku P. B. stale zamieszkuje w W., wskazuje, że odwołujący w sposób bardzo swobodny podchodzą do obowiązku informowania odpowiednich organów o zmianie miejsca zameldowania-

stałego pobytu, stąd też w ich przypadku fakt formalnego zameldowania D. B. w C. i wskazania tego miasta jako miejsca jej stałego pobytu, w istocie nie ma żadnego znaczenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, że w spornym okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku D. B. i P. B. prowadzili wspólne gospodarstwo domowe w W..

Przede wszystkim na powyższe jednoznacznie wskazuje treść informacji pozyskanych w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz placówkach medycznych, z których usług miała korzystać D. B.. Z informacji tych wynika, że w spornym okresie w/w nie korzystała ze świadczeń zdrowotnych na terenie województwa (...), natomiast korzystała z nich na terenie województwa (...) w kwietniu i wrześniu 2012 roku, listopadzie 2013 roku oraz maju, sierpniu i wrześniu 2015 roku, przy czym powyższe nie uwzględnia świadczeń zrealizowanych w ramach podstawowej opieki zdrowotnej. Jednocześnie w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej D. B. w dniu 31 sierpnia 2004 roku złożyła deklarację do lekarza rodzinnego w (...) Zespole Publicznych Zakładów (...) w W., przy ul. (...) i deklaracja ta nie była wycofywana w spornym okresie. Nadto od dnia 11 maja 2016 roku D. B. regularnie korzysta z porad psychiatry w Niepublicznym (...) Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) w W..

Zdaniem Sądu szczególnie istotny jest fakt złożenia przez D. B. deklaracji do lekarza rodzinnego w W., albowiem z uwagi na swój stan zdrowia

z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością mogła ona zakładać konieczność częstszego niż przeciętny ubezpieczony korzystania ze świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej. Całkowicie nieracjonalne, nielogiczne i sprzeczne

z doświadczeniem życiowym byłoby w tej sytuacji wybranie placówki podstawowej opieki medycznej odległej od miejsca zamieszkania o kilkaset kilometrów. Zwraca także uwagę, że choć w spornym okresie odwołująca z uwagi na postępującą chorobę miała już problemy z poruszaniem się (od 8 lat korzysta z wózka inwalidzkiego), to nie zmieniła wcześniej wybranej placówki podstawowej opieki zdrowotnej, pomimo że w C. funkcjonuje wiele tego rodzaju placówek.

Podobnie istotne jest, że w dniu 4 sierpnia 2015 roku D. B. złożyła w Poradni (...) Szpitala (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w W. upoważnienie P. B. do otrzymywania informacji na temat jej stanu zdrowia i udzielonych świadczeniach oraz otrzymywania dokumentacji medycznej, jako swoje miejsce zamieszkania wskazując W.-M. ul. (...).

Co więcej, w toku niniejszego postępowania D. B. dwukrotnie usiłowała wprowadzić Sąd w błąd co do korzystania przez nią w spornym okresie ze świadczeń zdrowotnych w C., najpierw wskazując, że korzystała z tych usług w Zakładzie Usług (...) sp. z o.o. w C.,

a następnie podając, że leczyła się w Prywatnym Gabinetcie (...) lek. med. J. K. w C.. Z informacji nadesłanych przez obie w/w placówki medyczne wynika, że faktycznie odwołująca nie była ich pacjentką, a tylko jeden raz skorzystała z usług drugiej z nich, celem uzyskania zaświadczenia o zdolności do prowadzenia samochodu osobowego.

Należy w tym miejscu nadmienić że powyższe fałszywe informacje, wraz z innymi okolicznościami, które zostaną omówione poniżej, stanowią o praktycznie całkowitej niewiarygodności składanych przez odwołującą wyjaśnień.

Jednocześnie pomimo że zasady doświadczenia życiowego oraz logicznego myślenia jednoznacznie wskazują, że z uwagi na zły stan zdrowia ubezpieczona musiała w spornym okresie regularnie korzystać ze świadczeń z opieki zdrowotnej, nie była ona w stanie w toku niniejszego postępowania przedstawić żadnych dowodów na okoliczność, aby z opieki tej korzystała we wskazywanym przez nią miejscu zamieszkania, tj. w C.. Sąd z urzędu pozyskał natomiast dowody wskazujące, że z opieki takiej korzystała ona w W..

W ocenie Sądu Okręgowego na faktyczne zamieszkiwanie D. B.

w W. wskazuje pośrednio także fakt, że rejestrując pozarolniczą działalność gospodarczą jako adres dla doręczeń wskazała W., ul. (...) lok. (...). Jest to o tyle istotne, że jako podstawowe miejsce prowadzenia działalności odwołująca wskazała ul. (...) lok. (...) w C., gdzie miała

w spornym okresie zamieszkiwać. Zdaniem Sądu gdyby faktycznie ubezpieczona zamieszkiwała w głównym miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, a tym samym to właśnie w tym miejscu znajdowałby się główny ośrodek jej działalności zawodowej i prywatnej, to nie byłoby żadnych racjonalnych podstaw do wskazywania innego adresu dla doręczeń. Wskazanie takiego adresu, na który następnie mogłaby być doręczana istotna dla działalności firmy korespondencja, jednoznacznie wskazuje, że faktycznie centrum życiowe D. B. mieściło się nie w C., ale w W..

Z powyższym koresponduje fakt, że w zawartej w dniu 28 marca 2013 roku pomiędzy (...) sp. z o.o. sp. k. w W. a D. B. umową o pracę, jako miejsce wykonywania pracy przez odwołującą wskazano W., ul. (...).

Również w treści aktu notarialnego z dnia 21 października 2015 roku, na mocy którego D. B., działająca w imieniu (...) sp. z o.o. sp. k.

w W.:

- sprzedała P. B., D. B. i J. D. nieruchomość stanowiącą działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...)

o powierzchni 0,1964 ha, powstałą w wyniku podziału nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...), objętą księgą wieczystą (...), w tym 17/18 całości P. B. i D. B. za kwotę 471.693,00 zł i 1/18 całości J. D., za kwotę 27.747,00 zł;

- sprzedała J. D. nieruchomość stanowiącą działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,2167 ha, powstałą w wyniku podziału nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną nr ewidencyjnym (...), objętą księgą wieczystą (...), za kwotę 550.805,00 zł;

- sprzedała udział wynoszący 1/20 część nieruchomości stanowiącej działki gruntu oznaczone nr ewidencyjnymi (...), (...), (...), (...) oraz (...) o łącznym obszarze wynoszącym 2.695 m², objętej księgą wieczystą (...) w równych częściach, tj. po 1/40 P. i D. małżonkom B. oraz J. D. za łączną cenę w kwocie 200,00 zł, tj. po 100,00 zł za każdy z udziałów,

D. B. jako adres dla doręczeń wskazała ul. (...) lok. (...)

w W.. Taki sam adres dla doręczeń wskazał P. B., przy czym we wcześniejszej części aktu oboje jako adres zamieszkania wskazali ul. (...) w C..

Zdaniem Sądu przy ustalaniu faktycznego miejsca zamieszkania D. B. w spornym okresie za istotny należy również uznać fakt, że w W. mieszkał nie tylko jej mąż P. B., ale również tu mieszkały i uczyły się (od szkoły podstawowej) ich córki. W sytuacji, gdy praktycznie cała rodzina odwołującej zamieszkiwała w W., zaś ona ze względu na swój stan zdrowia potrzebowała pewnej opieki i pomocy w zwykłych czynnościach dnia codziennego (od 8 lat porusza się korzystając z wózka inwalidzkiego), trudno jest uznać za wiarygodne, aby samotnie pozostała w C., gdzie byłaby zdana tylko na siebie. Sama zresztą decyzja matki małoletnich wówczas córek o zamieszkaniu w odległości kilkuset od nich kilometrów, przy posiadaniu możliwości lokalowych umożliwiających jej zamieszkanie razem z nimi, wydaje się być mocno wątpliwa z życiowego punktu widzenia.

Jednocześnie zdaniem Sądu Okręgowego za niewiarygodne należy uznać twierdzenia odwołujących co do tego, że w spornym okresie mieszkali oddzielnie

z uwagi na problemy małżeńskie i pogorszenie się ich wzajemnych relacji.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby w istotnym dla sprawy okresie wzajemne relacje małżonków B. były złe, a wręcz przeciwnie, wskazuje na to, że były one bardzo dobre. Przede wszystkim niesporne jest,

że praktycznie wspólnie prowadzili oni działalność gospodarczą, w tym P. B. stworzył (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., która następnie została wykorzystana jako komplementariusz do stworzenia (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W., przy czym (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. została stworzona wyłącznie na potrzeby zarządzania spółką komandytową, zaś ta została stworzona wyłącznie w celu zabezpieczenia kwestii odpowiedzialności majątkowej z tytułu dużych przetargów, w których brała udział D. B.

w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz w celu poprawy wizerunku w oczach kontrahentów, którzy większe zaufanie mają do spółek niż osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek.

Po drugie przez cały okres, w którym wedle twierdzeń odwołujących mieli oni pozostawać w praktycznej separacji, pozostawali oni w ustroju majątkowej wspólności małżeńskiej i zmienili oni ten stan rzeczy dopiero na późnym etapie niniejszego postępowania, tj. w dniu 11 września 2017 roku. Co więcej, zgodnie z wyjaśnieniami odwołujący, cały czas posiadają oni nawzajem upoważnienia do swoich rachunków bankowych, przy czym nie chodzi tu o rachunki firmowe, ale prywatne.

Po trzecie zgodnie z twierdzeniami odwołujących, wspólnie podejmowali oni wszystkie decyzje dotyczące inwestycji posiadanych oszczędności w nieruchomości, przy czym znamienne jest tu odruchowe i naturalne posłużenie się przez D. B. sformułowaniem „mieliśmy zarobione pieniądze”, wskazującym na fakt, że pomimo że jak twierdzą odwołujący od 2000 roku pozostawali w faktycznej rozdzielności majątkowej, w rzeczywistości prowadzili wspólną gospodarkę finansową.

Na marginesie można również wskazać, że jeszcze w latach 2012 i 2013 małżonkowie B. wspólnie rozliczali się z Urzędem Skarbowym, a wszak w rozdzielności majątkowej mieli pozostawać już od 2000 roku.

Co również warto odnotować, w dniu 13 grudnia 2005 roku P. i D. małżonkowie B. nabyli od B. P., działającej w imieniu własnym oraz swojego męża R. P. i K. G., działającego w imieniu własnym oraz swojej małżonki D. G. udziały wynoszące po 1/2 części we własności działki nr (...) o obszarze 1.446 m² położonej we wsi Ż. w gminie (...) za cenę 9.000,00 zł – oświadczając że powyższego nabycia dokonali na zasadach wspólności ustawowej.

Warto także zwrócić uwagę, że choć D. B. twierdzi, że do dnia dzisiejszego mieszka w C. przy ul. (...), to w dniu 20 września 2017 roku osobiście odebrała w Delegaturze Biura Administracji i Spraw Obywatelskich w dzielnicy W. w W. dowód osobisty. Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczność ta ma bardzo duże znaczenie dla ustalenia faktycznego miejsca stałego pobytu odwołującej. Owszem, zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 roku o dowodach osobistych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1464 ze zm.), wniosek o wydanie dowodu osobistego składa się w organie dowolnej gminy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niemniej za wręcz absurdalne należy uznać, aby D. B. zamieszkując na stałe w C. i mając problemy z samodzielnym poruszaniem się, specjalnie udała się do odległej o kilkaset kilometrów W. celem odebrania dowodu osobistego, zwłaszcza że jak wynika z wiedzy Sądu, budynek Urzędu Miasta w C. jest w pełni przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych, w tym poruszających się na wózkach inwalidzkich.

Dalej zwraca uwagę fakt, że choć odwołujący cały czas kategorycznie zaprzeczają wspólnemu zamieszkiwaniu, to w trakcie wizyt lekarskich u lekarza psychiatry D. B. wprost wskazywała, że pracuje w domu i razem z mężem prowadzą firmę komputerową; że po włączeniu leków czuje się znacznie lepiej, ale obecnie oboje z mężem poprawę uważają za niewystarczającą; że razem z rodziną przeprowadziła się do nowego domu oraz że częściej musi korzystać z wózka inwalidzkiego i w większym stopniu jest zależna od innych osób, ale ma duże wsparcie ze strony rodziny, porusza się z pomocą męża lub na wózku. Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe wprost i w sposób oczywisty wskazuje, że faktycznie D. B. mieszkała i nadal mieszka razem ze swoją rodziną. Jednocześnie przytoczone powyżej sformułowania zostały użyte przez odwołującą spontanicznie i w takich okolicznościach, że mogła ona przypuszczać, że nie dotrą one do wiedzy osób postronnych, stąd też w niniejszej sprawie – w której jak wynika z przytoczonych powyżej okoliczności wiarygodność odwołujących jest znikoma – ich wartość jest szczególnie duża.

W powyższym kontekście warto zwrócić uwagę, że składając wyjaśnienia

w organie rentowym D. B. wskazała między innymi, że jej małżonek wychowuje i utrzymuje ich wspólne dzieci oraz nie ingeruje w jej koszty utrzymania domu. Powyższe P. B. i D. B. potwierdzili w treści odwołań od zaskarżonej decyzji, podnosząc dodatkowo, że D. B. w żadnym stopniu nie ponosi kosztów utrzymania lokalu w W., w którym zamieszkuje P. B.. Tymczasem już w toku procesu, gdy Sąd poczynił ustalenia w zakresie rzeczywistych dochodów P. B. i okazało się, że są one dalece niewystarczające dla utrzymania domu w W. oraz dwóch uczących się córek, odwołujący zmienili stanowisko i wskazali, że to D. B. utrzymuje dom w W., w którym nieodpłatnie pozwala mieszkać swojemu małżonkowi oraz że to ona utrzymuje i utrzymywała w spornym okresie uczące się córki.

Zwraca także uwagę, że i w przedstawianej na żądanie Sądu dokumentacji znajdują się nieścisłości, wskazujące że odwołujący dopuszczają się manipulacji materiałem dowodowym. Szczególnie jaskrawo widoczne jest to w przypadku kwestionariusza osobowego dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie, datowanego na dzień 1 sierpnia 2003 roku (data w zakresie roku nosi wyraźne ślady przerabiania), w którego treści znajduje się informacja o ukończeniu przez P. B. w 2007 roku studiów podyplomowych w Wyższej Szkole (...) w W., a której to informacji co oczywiste nie mógł przedstawić w 2003 roku.

W konsekwencji mając na uwadze całokształt przedstawionych powyżej okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że w spornym okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku P. B. pozostawał we wspólnym gospodarstwie domowym z D. B..

Dokonując powyższego ustalenia Sąd oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji, uznając ją za wiarygodną i nie dał wiary przeciwnym twierdzeniom odwołujących oraz zeznaniom słuchanych w charakterze świadków G. B. i J. D.. Szczegółowe przyczyny braku wiarygodności D. i P. B. zostały przedstawione powyżej, a sprowadzają się one do oczywistej sprzeczności ich twierdzeń ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, a także ich niezgodnością z zasadami doświadczenia życiowego i racjonalnego myślenia, zmiennością ich twierdzeń w zależności od aktualnego stanu sprawy oraz dwukrotnie podjętą przez odwołującą próbą wprowadzenia Sądu w błąd co do palcówek medycznych, z których usług miała korzystać w C.. W tym świetle za niewiarygodne należało również uznać zgodne z twierdzeniami odwołujących zeznania świadka G. B., która od lat pozostaje w zależności finansowej od D. B., a także zeznania świadka J. D., który po pierwsze jest ojcem ubezpieczonej, a po drugie od lat na stałe przebywa w USA, a w Polsce bywa tylko dwa razy do roku i w związku z tym w rzeczywistości nie może mieć bezpośredniej wiedzy, gdzie faktycznie zamieszkuje D. B..

W konsekwencji powyższego, mając na uwadze całokształt uznanego za wiarygodny materiału dowodowego zaferowanego przez strony, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w spornym okresie od 10 lutego 2012 roku do 31 lipca 2016 roku P. B. był osobą współpracującą z osobą prowadzącą na własny rachunek pozarolniczą działalność gospodarczą w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej, a co za tym idzie na mocy art. 8 ust. 2 tej ustawy winien podlegać ubezpieczeniom społecznym z tego właśnie tytułu.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści uzasadnienia, oddalił odwołania D. B.

i P. B. od decyzji ZUS z dnia 14 grudnia 2017 roku jako bezzasadne.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w związku z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 265), przy uwzględnieniu, że na dzień wniesienia odwołania w niniejszej sprawie przepisy w/w rozporządzenia przewidywały, że w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym wysokość kosztów zastępstwa procesowego była liczona od wartości przedmiotu sporu, w niniejszej sprawie wynoszącej 41.217,65 zł (wartość wskazana przez odwołujących i niekwestionowana przez organ rentowy). Sąd uwzględnił przy tym, że faktycznie od

decyzji z dnia 14 grudnia 2017 roku odwołała się zarówno D. B. jak i P. B. i kosztami procesu obciążył każdego z odwołujących z osobna.